

Г. ХУЛИТЕЛНЫЙ.

220-о. Думать какъ, когато сме сторили едному много добрыны, а той пакъ ны покрусва, а ни, каго го гледамы чи не зема нито отъ совѣтуванѣ, нито отъ мърянѣ, а то ны прави да ся разгнѣвимъ и да му пишемъ по' горчиво, и да го гълчимъ по' много, то ся дума Хулянѣ, безчестіе, порицаніе, поношеніе, безславіе, и. п. отецъ гълчи сына си, господаръ слугъ тж си, Полководецъа солдате-на, учителя ученика, пріятель пріятельа, брата и проч. Ако є прочее подобенъ намъ, само ся тжжимъ, и му писвамы колко ни є жялно, като гледамы чи прави тжй; ако ли є по' доленъ отъ насъ, мъримъ го не много горчиво, ако ли никакъ не ся поправя, тогива употреблявамы той зи Карактеръ.

221-о. Не желяемъ да ся учятъ тойзи Карактеръ млади тѣ, за то неписвамы повече за него, и много по злополучію безъ правила знажтъ да го употребятъ. После Хулянѣ то мжчно остава пріятелство то, но пакъ є добро да ся пише кротко, и. п. „непріятель умный и неврдителенъ є по' добръ отъ безумнаго и вредителнаго пріятельа. Често тя совѣтувамъ, и всякоги мя обезчестявашъ предъ хората съ работы тѣ си. Доволно ся ползовахъ отъ пріятелство то ти, не митребать вѣче твои тѣ добрыны и прочее.“ А по' Великолѣпни тѣ съ мълченѣ то ся показывать чи забравятъ такивы тѣ пріятели, а то є по' благородно. А кой то знае друго средство по' добро отъ такиви тѣ писма, и то є добро, и. п. да гуждать други да ги совѣтувать, да ограничатъ средство то, кое то имъ спомага за развращеніе то имъ, да ги проводятъ на друго мѣсто да живежтъ, да ги плашятъ, да имъ ся обѣшавать, и проч.“